

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Του νόμου «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α'. Σκοπός και ενδιαμέσοι στόχοι του νέου νόμου.

Η Θεσμική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στηρίζει στη δημιουργία μιας νέας κοινωνίας, που ουσία της θα είναι η αλλαγή της σχέσης Κοινωνίας — Κράτους. Η εκκοσμίκευση όμως μιας τέτοιας «κοινωνίας πολιτών», όπου το κράτος θα υπάγεται, θα υπηρετεί και θα ελέγχεται από τον κάθε πολίτη και τους συλλογικούς φορείς, απαιτεί τον εκσυγχρονισμό, τον εκδημοκρατισμό και τελικά το μετασχηματισμό των μέσων εξουσίας.

Κύριο, αν όχι κυριότερο, μέσο εξουσίας και υποταχής της κοινωνίας από το Κράτος είναι τα Σώματα Ασφαλείας. Επομένως αν θέλουμε η σχέση υποταχής της κοινωνίας στο κράτος να γίνει σχέση υποταχής του κράτους στην κοινωνία, πρέπει να αλλάξουμε τη λειτουργία των Σωμάτων Ασφαλείας. Και είναι γνωστό ότι μια τέτοια αλλαγή έχει διαταραχισμένη την καθολική κοινωνική συγκατάθεση. Ανάμεσα στα επιτακτικότερα λαϊκά αιτήματα έρρισκεται το αίτημα για μια διαφορετική, αλλιώτικη, νέα αστυνομία.

Για τη δημιουργία αυτής της νέας αστυνομίας η κυβέρνηση έχει εκπονήσει ένα ειδικό πρόγραμμα αναδιοργάνωσης, που απαρτίζεται από επιμέρους νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα, με σημαντικότατο το παρόν νομοσχέδιο.

Αν πρόκειται επιμένως για απλή ενσωμάτωση δύο Σωμάτων Ασφαλείας, της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων, αλλά για πλατιά και ριζική μεταρρύθμιση, αναπόσπαστη από το σύνολο της θεσμικής κυβερνητικής πολιτικής για μια νέα σχέση κοινωνίας — κράτους. Και η αναδιοργάνωση αυτή δεν εξαντλείται στην απλή εκπόνηση ενός νέου νόμου, δηλαδή του παρόντος οργανισμού, αλλά περιλαμβάνει ένα πλήρες μέτρων και ρυθμίσεων, ένα από τα οποία μόνον είναι ο νέος οργανισμός του Υπουργείου.

Ο σκοπός συνεπώς του νέου οργανισμού είναι ο ίδιος με το σκοπό της αναδιοργάνωσης, δηλαδή η δημιουργία μιας νέας αστυνομίας.

Νέα αστυνομία σημαίνει πρωτίστως διαφορετική λειτουργία της αστυνομίας: να γίνει οργανισμός προσφοράς κοινωνικών υπηρεσιών και μέσο στήριξης της λαϊκής κυριαρχίας.

Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός (ο στρατηγικός στόχος) πρέπει προηγουμένως να επιτευχθούν ορισμένοι ενδιαμέσοι ή τακτικοί στόχοι:

α) Να περιοριστεί η δράση των αστυνομικών στην εκπλήρωση της αποστολής του Υπουργείου. Μικρά πρακτική εδραιωμένη επί δεκαετίες ήθελε τους αστυνομικούς αρμόδιους για τα πάντα. Τα περισσότερα πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, άδειες κλπ. χορηγούνταν από την αστυνομία, που είχε έτσι υποκαταστήσει όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, ώστε να εξετραχίσει ο έλεγχος της οικονομικής, της κοινωνικής, αλλά ακόμα και της ιδιωτικής ζωής των πολιτών.

β) Να βελτιωθούν οι σχέσεις αστυνομικών και πολιτών. Η αντιλαϊκή χρησιμοποίηση των σωμάτων ασφαλείας στο παρελθόν καλλιέργησε ένα κλίμα δυσπιστίας ακόμη και εχθρότητας ανάμεσα στον πολίτη και τον αστυνομικό.

γ) Να αυξηθεί η παραγωγικότητα των αστυνομικών. Είναι χαρακτηριστικό ότι στα πλαίσια της χαμηλής παραγωγικότητας του δημόσιου τομέα, η παραγωγικότητα των αστυνομικών είναι από τις χαμηλότερες. Στην εποχή μας όμως, εξίσου με το αποτέλεσμα, ενδιαφέρει και το πόσο κοστίζει η παραγωγή αυτού του αποτελέσματος. Όλοι οι παράγοντες που ανεβάζουν την παραγωγικότητα (ορθολογική οργάνωση και λειτουργία, εξοπλισμός με σύγχρονα μέσα, μηχανοργάνωση και κυρίως άνδρες του μορφωτικού και επαγγελματικού επιπέδου των αστυνομικών) αγνοήθηκαν ή δεν έγιναν αντικείμενο προσοχής ανάλογης με την σημασία της ύπαρξης μιας σωστής αστυνομίας στην υπηρεσία του λαού και της μεγάλης συμβολής της στην παραγωγική διαδικασία.

δ) Να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η αύξηση της εγκληματικότητας και ιδίως των νέων μορφών εγκλήματος. Υπάρχει η παρεξήγηση ότι για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας είναι υπεύθυνη μόνο η αστυνομία. Όμως ουσιαστικά σε αυτή δεν ανήκει παρά ένα μικρό τμήμα ευθύνης και κυρίως το κατασταλακτικό έργο, που είναι βέβαια απλώς συμπληρωματικό. Το κύριο βάρος του προληπτικού έργου ανήκει σε άλλες κρατικές υπηρεσίες και τελικά στο σύνολο της κοινωνίας και στον κάθε πολίτη ξεχωριστά. Όταν δεν προληφθεί η διαμόρφωση ενός εγκληματία από όλους εκείνους τους κρατικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες, που συγκαταλέγονται και αλληλοεπηρεάζονται μεταξύ τους, τότε μόνο επεμβαίνει η αστυνομία και αλλοίμονο αν ένα άτομο δεν εγκληματεί, μόνο γιατί φοβάται την αστυνομία.

ε) Να βελτιωθούν το μορφωτικό επίπεδο (γενικό και επαγγελματικό) και οι συνθήκες εργασίας των αστυνομικών. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι επί δεκαετίες το αστυνομικό επάγγελμα θεωρείτο κοινωνικά κατώτερο και λόγω του αντιλαϊκού χαρακτήρα που του είχαν επιβάλει και λόγω των κακών όρων εργασίας και αμοιβής του προσωπικού. Έτσι κανείς σχεδόν δεν προτιμήθηκε να εργαστεί στα σώματα ασφαλείας. Η στελέχωση γινόταν με δυσκολία κυρίως από απόφοιτους δημοτικού.

Τους τακτικούς αυτούς στόχους εξυπηρετεί με μεγάλο βαθμό το παρόν νομοσχέδιο.

Για να γίνει πληρέστερα αντιληπτή η επαναστατική σημασία αυτού του νομοσχεδίου και των λοιπών μέτρων που το συνοδεύουν είναι σκόπιμο να περιγραφούν τα βασικά χαρακτηριστικά της υφιστάμενης κατάστασης στα σώματα ασφαλείας.

Β'. Υφιστάμενη κατάσταση στα Σώματα Ασφαλείας.

Τα 10.000.000 Ελλήνων αστυνομούνται από 44.000 αστυνομικούς (Χωροφυλακή, Αστυνομία Πόλεων, Αγροφυλακή), δηλαδή 1 αστυνομικός αντιστοιχεί σε 227 κατοίκους. Η αναλογία αυτή είναι από τις υψηλότερες στον κόσμο (Ιαπωνία 1:1.300, Βρετανία 1:650, Σουηδία 1:550, Δυτική Γερμανία 1:500). Αν μάλιστα υπολογίσουμε ότι στην Ελλάδα ασκούν αστυνομική και άλλες θύναμες (Λιμενικό, Διατοφυλακή, Οικονομική Αστυνομία), η αναλογία πέφτει κάτω από το 1 προς 200. Αυτό όμως που είναι πραγματικά εκπληκτικό είναι ότι η υπερβολική αυτή θύναμη δεν επαρκεί για αποτελεσματική αστυνόμευση. Έτσι η Χωροφυλακή ζητάει αύξηση κατά 12.000 άνδρες, δηλαδή 48% και η Αστυνομία Πόλεων κατά 4.500 άνδρες, δηλαδή 39%. Ανάλογες αυξήσεις ζητούν η Διατοφυλακή, το Λιμενικό και η Θαλάσσια Οικονομική Αστυνομία. Τι φαίνεται λοιπόν και μια τόσο μεγάλη θύναμη δεν επαρκεί;

Αναφέρουμε ενδεικτικά τους κυριότερους λόγους:

1. Πολυδιάσπαση του αστυνομικού έργου σε πολλά Σώματα.
2. Περίπλοκη υπαγωγή των μαχίμων υπηρεσιών.
3. Διόγκωση των επιτελικών μονάδων.
4. Κατακερματισμός των μαχίμων υπηρεσιών σε αβύσσους μονάδες.
5. Ανωμαλία ενισχύει φορέα για την πολιτική άμυνα.
6. Πολυμορφία των αστυνομικών υπηρεσιών.
7. Ανισομερής κατανομή των θύναμων.
8. Πολλές βαθμίδες κάθετης οργάνωσης.
9. Αναχρονιστικό κανονιστικό πλαίσιο.
10. Αντιδημοκρατικές και αναχρονιστικές μέθοδοι εργασίας.
11. Πολυδιάσπαση της διοίκησης της Αστυνομίας.
12. Απασχόληση του προσωπικού με ξένα έργα, όπως είναι οι επιδόσεις εγγράφων.
13. Περιφεριακή μηχανοργάνωση των εργασιών.
14. Χαμηλό μορφωτικό επίπεδο του προσωπικού.
15. Μεγάλος αριθμός εαυτομόρφων (ζωιωματικών και υπαξιοματικών) σε σχέση με τους κατώτερους.
16. Χαμηλό επίπεδο αστυνομικής εκπαίδευσης.
17. Κατακερματισμένη και εκμεταλλευτική του προσωπικού.

Γ'. Κυριότερα μέτρα και ρυθμίσεις του ναυσοχεδίου.

Ο νέος οργανισμός αποβλέπει στην επίτευξη των ταχυντών στόχων της αναδιοργάνωσης και στη διάρθρωση των μειονεκτημάτων της υφιστάμενης κατάστασης. Οι κυριότερες ρυθμίσεις και αλλαγές που εισάγει είναι οι ακόλουθες:

1) Τερματίζεται η πολυδιάσπαση του αστυνομικού έργου σε πολλά Σώματα και Υπηρεσίες με τη δημιουργία μιας και ενιαίας Αστυνομίας, της οποίας η κάθετη και οριζόντια οργάνωση θα καλύπτει όλη τη χώρα.

2) Επιτυγχάνεται ενότητα δράσης κατά τόπο και αντικείμενο κυρίως με τη δημιουργία ενιαίου κλάδου Ασφάλειας, που συνενώνει τις θρωπυηρότητες των σημερινών αυτοτελών και επικαλυπτομένων Υπηρεσιών (ΥΠ.Ε.Α. — Δ.Ε.Υ., Υποδιευθύνσεις Ασφάλειας Σωμάτων) και ενιαίας Γενικής Διεύθυνσης Αττικής (σήμερα υπάρχουν 3 Γενικές Διευθύνσεις στο χώρο της Αττικής, 3 Ασφάλειες, 3 Τροχαίες κλπ.).

3) Περιορίζονται οι επιτελικές υπηρεσίες (υπηρεσίες υποστήριξης) από 242 σε 12 με αποτέλεσμα την ενίσχυση των μαχίμων σε προσωπικό και μέσα.

4) Μειώνονται οι βαθμίδες (κλιμάκια) της κάθετης οργάνωσης από έξι σε τρεις, με κατάργηση των ενδιαμέσων, ώστε να επιτυγχάνεται μείωση της γραφειοκρατίας, απλοποίηση των διαδικασιών και μεγαλύτερη ταχύτητα δράσης.

5) Δημιουργείται οργανισμός του Υπουργείου στο σύνολο των αρμοδιοτήτων του και η αστυνομία οργανώνεται με τη μορφή απευθείας υπηρεσιών του Υπουργείου. Το αρχηγείο ταυτίζεται με το Υπουργείο και ο Αρχηγός και οι Αντιπρόεδμοι αποτελούν άμεσους επιτελείς του Υπουργού.

6) Διασφαλίζεται ο έλεγχος δράσης των τοπικών αστυνομικών υπηρεσιών με τη δημιουργία Νομαρχιακής Αστυνομικής Επιτροπής (στην οποία θα μετέχουν εκπρόσωποι των Ο.Τ.Α.), που θα αποφασίζει για την αντιμετώπιση όλων των σοβαρών προβλημάτων τάξης (απεργίες, συγκεντρώσεις κλπ.) για να αποφεύγεται η τριβή της αστυνομίας σε θέματα που καθοριστικά και κύρια είναι πολιτικής μορφής και η αντιμετώπισή τους ενδιαφέρει όλους τους τοπικούς φορείς.

7) Επιτυγχάνεται ενότητα διοίκησης της Αστυνομίας με τη δημιουργία ενιαίας ηγεσίας από 1 Αρχηγό και 4 Προϊσταμένους Κλάδων.

8) Εξασφαλίζεται καλύτερη εποπτεία και έλεγχος του αστυνομικού έργου με τη δημιουργία 9 περιφερειακών επιθεωρητών άμεσων εσόδων του Αρχηγού (έναντι 3 σήμερα) και τη θέσπιση σύγχρονων μεθόδων σύνταξης των φύλλων ποιότητας του προσωπικού.

9) Απλοποιούνται οι διατάξεις και περιορίζεται η γραφειοκρατία με την αποκέντρωση όλων σχεδόν των επιχειρησιακών αρμοδιοτήτων στο νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο και με την μεταβίβαση εξουσίας λήψης αποφάσεων στους προϊσταμένους των κλάδων και τους αστυνομικούς διευθυντές.

10) Προβλέπεται ο εκσυγχρονισμός του κανονιστικού πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας της αστυνομίας με την έκδοση εσωτερικού κανονισμού, κανονισμού προσωπικού και κανονισμού εκπαίδευσης.

11) Δημιουργείται ενιαία αστυνομική ακαδημία, που περιλαμβάνει βαθμίδες επαγγελματικής και επιστημονικής εκπαίδευσης, μεταεκπαίδευσης και διαρκούς επιμόρφωσης του προσωπικού.

12) Ανεβαίνει το μορφωτικό επίπεδο των αστυνομικών με την πρόσληψη μόνον αποφοίτων λυκείου.

13) Αυξάνεται το πολιτικό προσωπικό, και μάλιστα το επιστημονικό και τεχνικό, ώστε να αντικαταστήσει τους αστυνομικούς σε θέσεις υπηρεσιών υποστήριξης.

14) Προβλέπονται πολλές εκπαιδευτικές, μεθοδολογικές και εργασιακές ρυθμίσεις που βελτιώνουν το καθεστώς των κατώτερων αστυνομικών.

15) Διευκολύνεται η ταχύτερη εξέλιξη των αξιωματικών με την κατάργηση των βαθμών Ταξίαρχου και Ανθυπομητάρχη.

Δ'. Ανάλυση των διατάξεων κατά άρθρο.

Ο νέος οργανισμός του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης διαίρεται σε τρία μέρη. Το κάθε μέρος διαίρεται σε τμήματα και τα τμήματα σε άρθρα.

Στο πρώτο μέρος ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν την αποστολή, τη διάρθρωση, τη φύση και τη λειτουργία των υπηρεσιών. Στο δεύτερο μέρος ρυθμίζονται τα θέματα προσωπικού και στο τρίτο μέρος περιλαμβάνονται οι μεταβατικές και τελικές διατάξεις.

Μέρος πρώτο, Τμήμα Α'.

Με το άρθρο 1 προσδιορίζεται η αποστολή του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Όπως λέει ο τίτλος του, αποστολή του Υπουργείου είναι η εξασφάλιση της δημόσιας τάξης. Η δημόσια τάξη όμως είναι έννοια ευρεία και περιλαμβάνει τη δημόσια τάξη σε στενή έννοια (όπως ειδικότερα ορίζεται στο άρθρο 4), τη δημόσια ασφάλεια, την κρατική ασφάλεια και την πολιτική άμυνα.

Αλλά η εξασφάλιση της δημόσιας τάξης αποτελεί συμβολή στην εθνική άμυνα και η εξασφάλιση της εθνικής άμυνας αποτελεί συμβολή στη δημόσια τάξη, έτσι ώστε να συμπεραίνει κανείς ότι οι δύο όροι, στην ευρεία τους έννοια, περιλαμβάνουν ο ένας τον άλλο.

Από το πρώτο της αποστολής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης η εξασφάλιση της εθνικής άμυνας (που σημαίνει εξασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας της Χώρας) αλλά και (που σημαίνει κατάλληλη οργάνωση όλων των δυνάμεων, πόρων και δυνατοτήτων του Έθνους, ώστε να εξασφαλίζονται οι μεγάλες επιδιόξεις του Λαού υπό οποιαδήποτε απειλή) είναι επιμέρους λειτουργία για την εξασφάλιση της δημόσιας τάξης.

Το προσωπικό και οι υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης είναι φύσει και θέσει οι καταλληλότερες για την εκτέλεση ορισμένων σημαντικών καθηκόντων εθνικής άμυνας, όπως η συγκρότηση στρατονομικών αποσπασμάτων, η εφαρμογή των σχεδίων επιστράτευσης και πολιτικής κινητοποίησης, η εξασφάλιση λειτουργίας ζωτικών επιχειρήσεων, η οργάνωση και λειτουργία στρατοπέδων αιχμαλώτων, η ανάληψη ειδικών επιχειρησιακών αποστολών στα πλαίσια των πολεμικών σχεδίων και πολλών άλλων.

Ιδιαίτερα στη σύγχρονη μορφή πολέμου, όπου τα πολεμικά μέσα δεν είναι μόνο τα όπλα και η πολεμική ζώνη είναι όλη η επικράτεια, η συμμετοχή στην εθνική άμυνα της ειδικής ένοπλης δύναμης, που αποτελεί η Αστυνομία, είναι επιβεβλημένη εκ των πραγμάτων.

Με το άρθρο 2 προσδιορίζεται η γενική διάρθρωση του συνόλου των υπηρεσιών του Υπουργείου. Οι υπηρεσίες διακρίνονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες, στις κεντρικές και στις περιφερειακές. Σαν κεντρικές υπηρεσίες θεωρούνται όσες έχουν χαρακτηρισμό διεύθυνσης, εποπτείας και υποστήριξης των περιφερειακών υπηρεσιών. Σαν περιφερειακές θεωρούνται όσες ασκούν τις αστυνομικές αρμοδιότητες, δηλαδή παρέχουν το έργο τους απευθείας προς τους πολίτες.

Κάθε κομμάτι της αποστολής του Υπουργείου, για να εκπληρωθεί, απαιτεί την ανάπτυξη μιας ξεχωριστής δραστηριότητας — λειτουργίας. Κάθε λειτουργία έχει τις δικές της ιδιαίτερες εργασίες και προϋποθέτει εξειδίκευση του προσωπικού, των μέσων και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται. Αν η διάρθρωση είναι τέτοια που δεν εξυπηρετεί τη διεξαγωγή των εργασιών, τότε οι δραστηριότητες δεν λειτουργούν αποτελεσματικά και η αποστολή δεν εκπληρώνεται. Συνεπώς η διάρθρωση πρέπει να καθορίζεται από τις λειτουργίες.

Οι λειτουργίες της αποστολής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, όπως αναλύθηκαν στο προηγούμενο άρθρο είναι τρεις (δημόσια τάξη, δημόσια και κρατική ασφάλεια, πολιτική άμυνα). Η συμμετοχή στη εξασφάλιση της εθνικής άμυνας μπορεί να θεωρηθεί σαν δευτερογενής λειτουργία, υπό την έννοια ότι σπρώχνει από τις τρεις άλλες. Έτσι η νέα διαρθρωτική οργάνωση, που θεσπίζεται, χωρίζει τις υπηρε-

σίες σε τρεις κλάδους και αναθέτει από μια λειτουργία στον καθένα. Ένας τέταρτος κλάδος επιφορτίζεται με όλες τις εργασίες διοικητικής υποστήριξης.

Η νέα διάρθρωση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης βασίζεται στην αρχή της λειτουργικότητας ή στη λειτουργική τοπική διοικητική οργάνωση κατά ειδικότητες, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τις οργανωτικές αρχές α) της λειτουργικής διοικητικής διάρθρωσης και β) του λειτουργικού επιμερισμού. Η διάρθρωση με οποιαδήποτε άλλη αρχή είναι και αντιεπιστημονική και αντιπαραγωγική. Αυτό ισχύει προπάντως για τη διάρθρωση της διαίρεση με βάση την εδαφική διαδικασία.

Η διάκριση της αστυνομίας σε κλάδο πόλεων και σε κλάδο υπαίθρου δεν υπαγορεύεται από καμιά λειτουργική ανάγκη. Οι εργασίες όλων των λειτουργιών της αστυνομίας είναι ακριβώς οι ίδιες και στις πόλεις και στην επαρχία.

Με τη νέα διάρθρωση η αστυνομία οργανώνεται με τη μορφή απευθείας υπηρεσιών του Υπουργείου. Το οργανωτικό αυτό σχήμα διευκολύνει τον άμεσο έλεγχο της πολιτικής ηγεσίας πάνω στην υπηρεσιακή και επομένως την επιβολή της πολιτικής βούλησης και απόφασης, χωρίς να δημιουργεί δυσκολίες στην απαραίτητη επιχειρησιακή ευελιξία της αστυνομίας. Επιπλέον αποτελεί πρόσθετη εγγύηση ότι οι αστυνομικές υπηρεσίες δεν μπορούν να αυτονομηθούν και να παρεκκλίνουν από τα καθήκοντά τους.

Με το άρθρο 3 προσδιορίζεται ο χαρακτήρας των υπηρεσιών που φέρουν τον τίτλο Ελληνική Αστυνομία. Ο χαρακτήρας των υπηρεσιών επηρεάζεται από την αποστολή. Η αποστολή του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης δεν μοιάζει με κανενός άλλου Υπουργείου ή δημόσιου φορέα. Στην καθημερινή πράξη μεταφράζεται σ' έναν αδιάκοπο αγώνα, σ' ένα διαρκή πόλεμο. Θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας έχει παρεμφερή αποστολή, με την ουσιαστική όμως διαφορά ότι εκεί ο πόλεμος δεν είναι ευτυχώς καθημερινός, αλλά αποτελεί μια πιθανότητα. Η ιδιαιτερότητα της αποστολής συνεπάγεται την ιδιαιτερότητα του χαρακτήρα των υπηρεσιών. Οι υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης είναι έτσι οργανωμένες και στελεχωμένες, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες αυτού του διαρκούς πολέμου.

Η ιδιαίτερη οργάνωση σημαίνει πρώτα - πρώτα δυνατότητα των αστυνομικών μονάδων να εκτελούν επιχειρήσεις και ειδικές αποστολές ενάντια στους κλοποκρούς ή τους όποιους διακινδυνεύει της τάξης. Ανάλογες με εκείνες που διενεργεί ο στρατός ενάντια στον εχθρό. Σημαίνει ακόμη εφοπλισμό των υπηρεσιών και του προσωπικού με κατάλληλα μέσα (όπλα, μηχανήματα, οχήματα, τηλεπικοινωνιακό υλικό κ.τ.λ.) για τη διεξαγωγή αυτών των εργασιών. Σημαίνει τέλος ότι το αστυνομικό προσωπικό εκπαιδεύεται και διοικείται έτσι (με ιδιαίτερη ιεραρχική υπαγωγή και πειθαρχικούς κανόνες), ώστε να είναι σε θέση να δίνει τις καθημερινές μάχες, που συνθέτουν το διαρκή πόλεμο.

Επομένως ο ιδιαίτερος χαρακτήρας του αστυνομικού προσωπικού είναι αναγκαίο επακόλουθο της ιδιαίτερης αποστολής που υπηρετεί. Εκτός η αποστολή αυτή είναι τελείως διαφορετική από εκείνη της υπόλοιπης δημόσιας διοίκησης, οι αστυνομικοί δεν διέπονται από τις διατάξεις που αφορούν τους πολιτικούς υπαλλήλους, αλλά από ίδιες, ιδιαίτερες διατάξεις που θεσπίζει ο παρών νόμος και τα κατά εξουσιοδότησή του εκδιδόμενα διατάγματα ή άλλοι ειδικοί νόμοι, ή οι διατάξεις άλλων που δεν καταρτίζονται από τον παρόντα.

Η διοικητική ετοιμότητα του προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης είναι συνέπεια αυτού του ιδιαίτερου χαρακτήρα της αποστολής.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Με τα άρθρα 4, 5 και 6 κάθε λειτουργία της αποστολής του Υπουργείου εξειδικεύεται σε συγκεκριμένα αρμοδιότητες - εργασίες και ανατίθεται σε ιδιαίτερο κλάδο. Με τη δημιουργία των ενισίων κλάδων κατά αντικείμενα ταμια-

ζεται η πολυδιάσπαση του αστυνομικού έργου σε πολλά τμήματα και Υπηρεσίες, που μάλιστα επικάλυπτε η μια την άλλη.

Με το άρθρο 7 δημιουργείται για πρώτη φορά κλάδος διοικητικής υποστήριξης, που συνενώνει όλες τις υπηρεσίες που δεν παράγουν απευθείας έργο προς το κοινό, αλλά υποστηρίζουν με τον οποιοδήποτε τρόπο το έργο των αστυνομικών υπηρεσιών και του προσωπικού τους.

Το άρθρο 8 αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα του νέου νόμου, γιατί εισάγει την αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων, την απλοποίηση των διαδικασιών και την πάταξη της γραφειοκρατίας. Σε κάθε νομό δημιουργείται μία αστυνομική διεύθυνση που αναλαμβάνει το σύνολο των αστυνομικών αρμοδιοτήτων - εργασιών.

Η αστυνομική διεύθυνση του νομού αποτελεί ενιαία μονάδα με τα τμήματα της πρωτεύουσας του νομού. Στις λοιπές πόλεις του νομού λειτουργούν αστυνομικά τμήματα. Έτσι τα υπηρεσιακά κλιμάκια περιορίζονται σε τρία: Υπουργείο - Αρχειείο, αστυνομική διεύθυνση, αστυνομικό τμήμα. Με το παλιό σύστημα οι θαυμάσιες ήταν τουλάχιστο έξι.

Λόγω του μεγέθους της Αττικής και της Θεσσαλονίκης στις περιοχές αυτές ακολουθείται διαφορετικός τρόπος περιφερειακής οργάνωσης με καθ' ύλην διαίρεση των γενικών διευθύνσεων και διευθύνσεων και τμήματα. Θεσπίζεται όμως η ύπαρξη ενιαίας αστυνόμευσης για ολόκληρη την Αττική, που γεωγραφικά και πληθυσμιακά αποτελεί ένα αδιάσπαστο σύνολο.

Με το ίδιο άρθρο προβλέπεται η ενίσχυση της λειτουργίας του ελέγχου των αποκεντρωμένων υπηρεσιών (εννέα επιθεωρητές έναντι τριών σήμερα), λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη σημασία του ελέγχου στα πλαίσια της σύγχρονης διοίκησης.

Η γεωγραφική ιδιοσυστασία της χώρας (μερικές κοινότητες, από τις οποίες οι περισσότερες ορεινές ή νησιωτικές, δηλαδή αποκομμένες) υπαγόρευσε τις διατάξεις του άρθρου 9. Ο κοινωτικός φύλακας, διάδοχο σχήμα των σημερινών σταθμών και φυλακίων της Χωροφυλακής και του θεσμού του αγροφύλακα, θα αποτελείται τον εκπρόσωπο της αστυνομικής αρχής στο χωριό και θα επιτρέψει την απαλλαγή των κύριων αστυνομικών δυνάμεων από δευτερεύουσες εργασίες (έπως οι επιδόσεις διάφορων δημόσιων εγγράφων) και τη συγκέντρωσή τους στα αστικά κέντρα, όπου παρευσιάζονται και οι σύγχρονες μορφές του εγκλήματος.

Μοναδικός ίσως κρατικός υπάλληλος στο χωριό, ο κοινωτικός φύλακας είναι φυσικό να παρέχει τις υπηρεσίες του στον τοπικό Ο.Τ.Α.

Το άρθρο 10 εισάγει ένα σημαντικό θεσμό αποκεντρωτικής έμπνευσης. Η αντιμετώπιση σοβαρών περιστατικών δημόσιας τάξης, σαν και αυτά που περιγράφει το εδάφιο α' της παραγράφου 2, δεν είναι νοητό να γίνεται με αποφάσεις που λαμβάνονται από το κέντρο. Ούτε όμως είναι σκόπιμο να αναλαμβάνει την ευθύνη τους μόνο ο τοπικός αστυνομικός διευθυντής. Η δημιουργία της ναυαρχικής αστυνομικής επιτροπής με τη συγκεκριμένη σύνθεση εκφράζει τη θέληση να εξισορροπηθεί η μεγάλη δύναμη, αλλά και η μεγάλη ευθύνη που δίνει το άρθρο 8 στην αστυνομική διεύθυνση του νομού και του διευθυντή της.

Η ναυαρχική αστυνομική επιτροπή εξασφαλίζει, σε περιφερειακό επίπεδο τον πολιτικό έλεγχο των αστυνομικών αρχών και την καθοδήγησή τους ιδιαίτερα σε περιπτώσεις που μπορούν να συνεπάγονται περιορισμό των ατομικών ελευθεριών.

Η οργάνωση και η λειτουργία των αστυνομικών υπηρεσιών πρέπει να είναι ευέλικτες για να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τις σύγχρονες μορφές του εγκλήματος και τις άποικώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες. Για το λόγο αυτό το άρθρο 11 δίνει τη δυνατότητα ρύθμισης αυτών των θεμάτων με προεδρικά διατάγματα, μεριμνώντας επίσης για τη διαρκή κωδικοποίησή τους με τη μορφή εσωτερικού κανονισμού.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Οι ρευτές κοινωνικές συνθήκες επιβάλλουν τη δυνατότητα ευελιξίας στην αντιμετώπιση μιας σειράς θεμάτων που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 12. Με την παράγραφο 8 αποκεντρώνονται διοικητικές αρμοδιότητες από τις αστυνομικές αρχές στους Ο.Τ.Α. Τέλος η παράγραφος 9 δίνει τη δυνατότητα στην Αστυνομία να προλαμβάνει και να αποτρέπει εγκληματικές ενέργειες, επιβάλλοντας στα διάφορα νομικά πρόσωπα που ασκούν δραστηριότητες που μπορούν να αποτελέσουν στόχο εγκληματιών (όπως τράπεζες, μεγάλα καταστήματα κ.λπ.), να λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας για τη φύλαξή τους.

Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 13 αυξάνονται οι κατηγορίες προσωπικού που ασκούν καθήκοντα προανακριτικού υπαλλήλου και δημόσιου κατήγρου. Τα απλά διαδικαστικά προανακριτικά καθήκοντα μπορεί να ασκούνται και από κοινοτικούς φύλακες. Επίσης το πολιτικό προσωπικό του κλάδου ΑΤ μπορεί να ασκεί χρέη δημοσίου κατήγρου. Έτσι το αστυνομικό προσωπικό απλλάσσεται από ένα σημαντικό φορτίο, ώστε να μπορεί να ασχοληθεί στα έργα για τα οποία έχει συγκριτικό πλεονέκτημα, δηλαδή τη δίωξη του εγκλήματος.

Το άρθρο 14 εστιάζει την καλλιέργεια καλύτερων σχέσεων ανάμεσα στους πολίτες και την αστυνομία, δίδοντας την ευκαιρία στην τελευταία να δείχνεται επικοινωνιακά, προσιτά και ανοιχτή στους πολίτες. Ταυτόχρονα απλλάσσονται τα δικαστήρια από άσκητη συχνά απασχόλησης για πλήθος μικρής σημασίας παραβάσεων.

Με το άρθρο 15 θεσπίζεται προσωρινός χαρακτήρας μιας εργασίας που επιτελεί η Αστυνομία και είναι ξένη προς την αποστολή του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

Επίσης θεσπίζεται η απαγόρευση χρησιμοποίησης αστυνομικού προσωπικού για την εκτέλεση θανατικής ποινής.

Με το άρθρο 16 καθορίζεται ποιοι από το προσωπικό θεωρούνται δημόσιοι υπάλληλοι.

Με το άρθρο 17 ρυθμίζονται οι εργασίες της συγκρότησης κρατονομικών αποσπασμάτων και μετεπέλεσης καθηκόντων προερχόμενου, στα πλαίσια της αποστολής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να συμμετέχει στην εξασφάλιση της εθνικής άμυνας.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Οι παράγραφοι 1, 2, 3 και 7 του άρθρου 18 έχουν σκοπό να περιορίσουν την ανάθεση στην Αστυνομία έργων ξένων προς την αποστολή του Υπουργείου. Κατά πάγια πρακτική πολλών δεκαετιών, η εξυπηρέτηση όλης της δημόσιας διοίκησης, ειδικά στην επαρχία, γίνονταν από τα Σώματα Ασφαλείας, με αποτέλεσμα οι αστυνομικοί να μην έχουν χρόνο να ασχοληθούν με τα κύρια καθήκοντά τους.

Με τις παραγράφους 4 και 5 καθορίζονται οι σχέσεις του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Με τις παραγράφους 8 και 9 καθορίζονται οι σχέσεις της ελληνικής Αστυνομίας με τις λοιπές ένοπλες δυνάμεις.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Με τα άρθρα 19 και 20 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την οικονομική διαχείριση και τις δαπάνες του Υπουργείου.

Στο άρθρο 21 προβλέπεται η δυνατότητα λειτουργίας ειδικών λιστών και πρατηρίων για το προσωπικό του Υπουργείου.

Μέρος δεύτερο, Τμήμα Α'.

Στο άρθρο 22 καθορίζονται οι κατηγορίες του προσωπικού του Υπουργείου, οι υποδιαιρέσεις τους και ο τρόπος κατανομής του στις διάφορες υπηρεσίες. Με την παράγραφο 4 θεσπίζεται η δυνατότητα να διατίθεται προσωπικό των Ε όπλων ανάμεσων για την επίλυση θέσεων του κλάδου πολιτικής άμυνας.

Με το άρθρο 23 καθορίζονται οι οργανικές θέσεις του αστυνομικού προσωπικού σε αριθμό ίσο με το σύνολο των θέσεων των καταργουμένων Σωμάτων.

Με το άρθρο 24 καθορίζεται η κλίμακα της ιεραρχίας των βαθμών και η μισθολογική αντιστοιχία των αστυνομικών προς τους στρατιωτικούς. Οι διατάξεις του παρόντος θεσπίζουν ουσιαστικά τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη του αστυνομικού προσωπικού, καταργώντας από το παλιό βαθμολόγιο οι βαθμοί του Υπενωμοτάρχη — Υπερχιφλάκα. Ανθυπομειράρχου — Υπαστυνόμου 6', αφού όλοι θα εξέρχονται από την Σχολή Υπαστυνόμων, και ταξίαρχου — αστυνομικού διευθυντή α', που η πρακτική απέδειξε ότι δεν εξυπηρετούν καμιά λειτουργική σκοπιμότητα. Η κατόρθωση των βαθμών αυτών παρουσιάζονται στον αμέσως ανώτερο του καταργουμένου με την παροχή και του μισθού του νέου βαθμού. Άλλωστε ο περιορισμός του βαθμού αποτελεί την σύγχρονη τάση, το αυτό δε γίνεται, και στην δημόσια διοίκηση.

Με το άρθρο 25 αυξάνεται το όριο ηλικίας του αστυνομικού προσωπικού από το βαθμό του υπαστυνόμου και κάτω, χωρίς όμως να μεταβάλλεται το ισχύον καθεστώς για τους προερχόμενους από τα καταργούμενα Σώματα. Ταυτόχρονα ικανοποιείται το αίτημα μεγάλου αριθμού κατώτερου προσωπικού να μπορεί να παρατείνει με αίτησή του την παραμονή στο Σώμα.

Για τους αξιωματικούς που φέρουν το βαθμό του αστυνομικού υποδιευθυντή και κάτω αυξάνεται το όριο ηλικίας κατά ένα έτος. Έτσι, σε συνδυασμό και με τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 45 (μη προσημέρητη του χρόνου στρατεύτης στον υπολογισμό του χρόνου υπηρεσίας), οι αξιωματικοί αυτοί δεν θίγονται από τυχόν πρόταξη στην κοινή επετηρίδα συναδέλφων τους νεώτερων στην ηλικία.

Το άρθρο 26 προβλέπει τις οργανικές θέσεις του πολιτικού προσωπικού, που ο αριθμός τους προσδιορίζεται από τις ανάγκες του Υπουργείου να υποκαταστήσει στις εργασίες υποστήριξης αστυνομικό προσωπικό με πολιτικό και να στελεχωθεί με επιστήμονες και τεχνικούς για τις εξειδικευμένες εργασίες. Οι οργανικές θέσεις των κοινοτικών φύλακων είναι ίσες με τον αριθμό των θέσεων της καταργουμένης Υπηρεσίας Αγροφυλακής.

Τμήμα Β'.

Με τα άρθρα 27, 28, 29, 30 και 31 ρυθμίζεται η προέλευση του αστυνομικού προσωπικού.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 27 καθορίζει σαν απαραίτητο προϋπόθεση για την κατάταξη το απόλυτο δικαίωμα (ή ισότιμη σχολή), ώστε να ανέβει το μορφωτικό επίπεδο των αστυνομικών. Η παράγραφος 2 του άρθρου 27 καθιερώνει υποχρεωτική δοκιμαστική θητεία σε περιφερειακή υπηρεσία για δύο χρόνια, ώστε να δοθεί ο χρόνος στο δίκαιο να αποδείξει, αν είναι κατάλληλος για το επάγγελμα του αστυνομικού. Για την παραμονή του δίκαιου στο Σώμα θεσπίζεται μία αυστηρή δοκιμασία, που αγγυάει την ορθή καίρια για την καταλληλότητά του.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 27 προβλέπει ανάλογη διαδικασία επιλογής και για τους αιτητές με καλύτερη καινοτομία έναντι του παλιού καθεστώτος, τη διεξαγωγή προαγωγικών εξετάσεων (ύστερα από τρία χρόνια ευδόκιμης υπηρεσίας στο βαθμό του αστυφλάκα) για την κατάληξη κρίων θέσεων αρχιφλάκα.

Το άρθρο 30 προβλέπει αύξηση του ορίου ηλικίας (από 32 σε 35) για τη συμμετοχή στις εξετάσεις στη Σχολή Αξιωματικών, ώστε να δίνεται η δυνατότητα συμμετοχής σε περισσότερους κατώτερους και να έχουν μικρότερο διάστημα τη φιλοδοξία συμμετοχής στις εξετάσεις σε γνήσιο κλίμα απόδοσης και μελέτης.

Για τους προερχόμενους από τα καταργούμενα Σώματα το καθεστώς παραμένει αμετάβλητο.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Το άρθρο 32 καθορίζει τις αρμοδιότητες του Υπουργού και του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας. Επίσης είναι τη δυνατότητα απλοποίησης των διαδικασιών και αποκέντρωσης αρμοδιοτήτων με τη μεταβίβαση εξουσιών από την πολιτική και υπηρεσιακή ηγεσία προς τους κατωτέρους της.

Με το άρθρο 33 προδιορίζονται οι βαθμοί των αξιωματικών που διοικούν τις διάφορες υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Το άρθρο 34 συστατικά καταργεί σειρά υποχρεώσεων του προσωπικού γύρω από τη δικιολογία και το γάμο.

Η μόνη υποχρέωση του προσωπικού πλέον είναι να φέρει στολή και να ζητήσει έγκριση γάμου με πρόσωπο ξένης ιθαγένειας. |

Όταν το δημόσιο υφίσταται ορισμένες δαπάνες για την εκπαίδευση ή την πρόβλεψη του προσωπικού είναι εύλογο να δεσμεύει το προσωπικό αυτό για ορισμένο διάστημα σε υποχρεωτική θητεία, χωρίς δικαίωμα παραίτησης. Τις δεσμεύσεις αυτές καθορίζει το άρθρο 35.

Το άρθρο 36 καθορίζει τις αποδοχές του προσωπικού και τις περιπτώσεις κρατήσεων. Οι αποδοχές του προσωπικού καθορίζονται αντίστοιχες των στρατιωτικών, αφού και η αποστολή την οποία υπηρετεί έχει αντίστοιχη ιδιαιτερότητα, όπως είδαμε στα άρθρα 1 και 3.

Η ιδιαιτερότητα της αποστολής του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και των εργασιών που καλούνται να επιτελέσουν οι αστυνομικοί προσδιορίζουν τα οδοιπορικά έξοδα, τα επιδόματα, την υγειονομική περίθαλψη και τις υλικές και ηθικές αμοιβές, που ρυθμίζονται με τις διατάξεις των άρθρων 37, 38 και 39.

Το άρθρο 40 ορίζει αρμοδιότητα των κοινών δικαστηρίων για τα αδικήματα των αστυνομικών και ειδική δικαιοσύνη για τους αξιωματικούς.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Με το άρθρο 41 μπνίουν οι βάσεις για τη ριζική αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος των αστυνομικών.

Προβλέπεται η ίδρυση ενιαίας αστυνομικής ακαδημίας, που περιλαμβάνει θαλαμίσες επαγγελματικής και επιστημονικής εκπαίδευσης, μεταεκπαίδευσης και διαρκούς επιμόρφωσης του προσωπικού.

Η ιδιαίτερη αποστολή που καλούνται να υπηρετήσουν οι αστυνομικοί υπαγορεύει μια εκπαίδευση με ιδιαίτερο πρόγραμμα και σύστημα και σε ιδιαίτερους χώρους. Απαιτεί ακόμη ένα ιδιαίτερο παιδαγωγικό επίπεδο γιατί ο αστυνομικός δεν είναι απλώς ένας δημόσιος λειτουργός, αλλά εκπαιδευτής που πρέπει να γίνει ο τιμητής των συνανθρώπων του.

Η κλίση της διάρκειας της εκπαίδευσης των αστυνομικών από έξι μήνες σε ένα έτος αποσκοπεί στην άνοδο της επιπέδου του αστυφύλακα, που είναι και ο βασικός λειτουργός του αστυνομικού έργου.

Με το άρθρο 42 θεσπίζονται, όπως υποχρεώνει και το Συνταγμα, ευεργετικές διατάξεις για ειδικές κατηγορίες υπαλλήλων για τις αστυνομικές σχολές.

Με το άρθρο 43 προβλέπονται περιπτώσεις ειδικών εκπαιδευσεων, που διευκολύνουν τους αστυνομικούς να αυξηθούν τις γνώσεις τους και εκτός της αστυνομικής ακαδημίας.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Ο νόμος ορίζει το ΚΥΣΕΑ ως αρμόδιο για την επιλογή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, όπως γίνεται και με τους λοιπούς αρχηγούς των Ενόπλων Δυνάμεων και λόγω της μεγάλης βαρύτητας του αξιώματος. Το άρθρο 44 προβλέπει ακόμη ετήσια κρίση όλων των αντιστρατηγών, ώστε να υπάρξει πάντα η δυνατότητα ανανέωσης της ηγεσίας και η κρίση να αποτελεί κίνητρο καλύτερης απόδοσης.

Με το άρθρο 45 ρυθμίζεται η σύνδεση των υπηρεσιακών συμβουλίων, που κρίνουν τους αξιωματικούς και ο χρόνος κρίσης.

Οι αντιστρατηγοί και οι υποστράτηγοι δεν κρίνονται λόγω τριακονταεπενταετίας, γιατί, κατά τεκμήριο, αποτελούν τους πιο ικανούς και έμπειρους αξιωματικούς και η πολιτική δεν πρέπει να σταθραθεί των υπηρεσιών τους εξαιτίας ενός τυπικού και συμβατικού λόγου. Για να εξισωλιστεί όμως η ανανέωση της ηγεσίας, η ικανοποίηση των φιλοδοξιών των νεωτέρων και η αποσυμφόρηση των κατωτέρων βαθμών, θεσπίζεται η ετήσια αυτεπάγγελτη αποστρατεία του ενός τρίτου τουλάχιστον οργανικών θέσεων αντιστρατηγών.

Για την αξιοκρατική βαθμολογική εξέλιξη όσων κρίνονται ικανότεροι των συνάδελφων τους διαφοροποιείται η σειρά στη επετηρίδα, δηλαδή προτάσσονται όσοι προήχθησαν και εκλογή, εκείνων που προήχθησαν κατ' αρχαιότητα.

Τέλος, για να μη θιγούν οι αξιωματικοί που προσέρχονται από τα καταργούμενα Σώματα λόγω τυχόν προτάξεως στην κοινή επετηρίδα νεωτέρων τους, εισάγεται η διάταξη της παραγράφου 5, βάσει της οποίας δεν πραγματοποιείται η υπηρεσία που παραχέθηκε προς εκπλήρωση στρατιωτικής υποχρέωσης κληρωτού ή εφέδρου για τον υπολογισμό της πραγματικής υπηρεσίας.

Με το άρθρο 46 βελτιώνεται και εκσυγχρονίζεται ο τρόπος κρίσης αξιωματικών, με ιδιαίτερη έμφαση στη σαφήνεια της αιτιολόγησης των όποιων κρίσεων.

Με το άρθρο 47 ρυθμίζεται η συγχρότηση των συμβολίων κρίσης των κατωτέρων αξιωματικών.

Το άρθρο 48 αποσκοπεί στην καταδρομή βελτίωσης της βαθμολογικής και μισθολογικής εξέλιξης του κατώτερου προσωπικού. Έτσι προβλέπεται η προαγωγή των αστυφύλακων στο βαθμό του αρχιφύλακα μετά 18 χρόνια υπηρεσίας έναντι 22 που ίσχυε μέχρι σήμερα.

Ακόμη οι αρχιφύλακες προάγονται μισθολογικά στο βαθμό του αστυνόμου 5' μετά 26 χρόνια πραγματικής υπηρεσίας, ενώ μέχρι σήμερα προάγονται έως το βαθμό του υπαστυνόμου 4'. Επίσης οι αστυφύλακες προάγονται μισθολογικά στο βαθμό του αστυνόμου 5', όταν συμπληρώσουν 28 χρόνια πραγματικής υπηρεσίας, ενώ μέχρι σήμερα προάγονται έως το βαθμό του υπαστυνόμου 4'.

Με τα άρθρα 49 και 50 ρυθμίζονται θέματα μεταβάσεων, αποσπάσεων και μετακινήσεων του αστυνομικού προσωπικού.

Ορίζονται περιοριστικά οι συγκεκριμένες περιπτώσεις που επιτρέπεται αποσπάσεις και μετακινήσει, ο χρόνος σε ένα μήνα να έναντι τριών ή κορίστου χρόνου που ίσχυε μέχρι σήμερα. Τέλος προβλέπεται και ρυθμίζεται η δυνατότητα αποσπαστικής αστυνομικού προσωπικού στα εθνοπαρικά ανάγλυφα που εφαρμόζεται: όλο και επικρατύτερα τα τελευταία χρόνια.

Το άρθρο 51 προβλέπει τις προϋποθέσεις για την ανάληψη από την εξουσία αστυνομικού προσωπικού.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Το άρθρο 52 θεσπίζει ιδιαίτερο πειθαρχικό δίκαιο για το αστυνομικό προσωπικό και ρυθμίζει τη διαδικασία διεκώφης των υπαλλήλων και επιβολής των ποινών. Η διεκώφηση αυτή όπως αναφέραμε και πιο πάνω, περιβάλει από την ιδιαιτερότητα της αποστολής που υπηρετεί το αστυνομικό προσωπικό.

Το άρθρο 53 εξουσιοδοτεί για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων που ρυθμίζουν όλα τα θέματα προσωπικού και προβλέπει και τη δυνατότητα κωδικοποίησής τους.

Μέρους τρίτης.

Το άρθρο 54 ρυθμίζει τη μετάβαση από το υφιστάμενο καθεστώς στο νέο. Η Ελληνική Αστυνομία είναι ένα Σώμα νέο και τελείως διαφορετικό από τα παλιά και της διάρκειας και στη λειτουργία και στις αρμοδιότητες. Το νέο Σώμα κατάλαβε άραγε όλες τις αρμοδιότητες των καταργούμενων Σωμάτων και Υπηρεσιών. Οι αρμοδιότητες όμως που του ανατίθενται με τον παρόντα νόμο είναι περισσότερες, ευρύτερες και πιο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

τικά διαφορετικές, όπως προέκυψε από την ανάλυση των προηγούμενων άρθρων.

Με την παράγραφο 6 του άρθρου 54 προβλέπεται η κωδικοποίηση όλων των διατάξεων που ισχύουν για το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και το προσωπικό του, ώστε να ταρματιστεί και η διάταξη του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το χώρο.

Το άρθρο 55 προβλέπει τη δυνατότητα ένταξης του προσωπικού των καταργημένων Σώματων στις νέες οργανικές θέσεις αντίστοιχου βαθμού. Η ένταξη αυτή, ενώ είναι προαιρετική για το προσωπικό, είναι υποχρεωτική για το Δημόσιο, ώστε να κατοχυρωθεί το δικαίωμα εργασίας του προσωπικού. Οι διατάξεις του άρθρου 55 ρυθμίζουν με όλες τις λεπτομέρειες τη διαδικασία της ένταξης και τις κατηγορίες νέων θέσεων και βαθμών στις οποίες εντάσσεται το προσωπικό. Με τις ρυθμίσεις που θεσπίζονται εξασφαλίζεται το πέρασμα στο νέο οργανωτικό σχήμα και στο νέο εργασιακό καθεστώς χωρίς καμιά ελαστική μεταβολή για το προσωπικό

Το άρθρο 56 επιβάλει με τον αντικειμενικό και ψυχρό τρόπο της μαθηματικής επιστημής το πρόβλημα της δημιουργίας μιας νέας, κοινής επετηρίδας για τους προερχόμενους από τα καταργούμενα Σώματα της Χωροφυλακής και της Αστυνομίας Πόλεων. Τα κριτήρια που ακολουθούνται για τον καθορισμό της αρχιότητας δίνουν μια νέα επετηρίδα, που, όπως απέδειξαν ειδικές μηχανογραφικές εφαρμογές, σε σύνολο τριών χιλιάδων αξιωματικών, μόνο είκοσι περίπου θα έχουν κάπως διαφορετική εξέλιξη, από εκείνη που θεωρητικά εξασφάλιζαν στο Σώμα από το οποίο προέρχονται.

Με το άρθρο 57 ρυθμίζεται η βαθμολογική αντιστοιχία της ένταξης.

Με το άρθρο 58 καθορίζεται μια μεταβατική διαδικασία επιλογής της νέας ηγεσίας, με προσωρινή διατήρηση δύο αρχηγών, ώστε το προσωπικό να έχει την εγγύηση ότι εκρίθη από τους παλιούς του ηγέτες.

Με το άρθρο 59 προβλέπεται η μη μετάθεση του προσωπικού της Αστυνομίας Πόλεων εκτός του χώρου της δικαιοδοσίας της για μια πενταετία, ώστε να μη διαταραχτεί απόλυτα η οικογενειακή και κοινωνική ζωή αυτού του προσωπικού. Η μετάθεση αυτή επιτρέπεται μόνο ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου ή για πειθαρχικούς λόγους ύστερα όμως από απόφαση ειδικού συμβουλίου που η σύνθεσή του εγγράφεται στον εργαζόμενο την απόλυτη αμεροληψία της απόφασης.

Με το άρθρο 60 εξασφαλίζεται η απόρρικτη συνέχιση της απελευθέρωσης του προσωπικού.

Με το άρθρο 61 ρυθμίζεται η τύχη των εκκρεμών υποθέσεων κατά τη μεταβατική περίοδο.

Με το άρθρο 62 προβλέπονται οι καταργούμενες και διατηρούμενες διατάξεις και τέλος με το άρθρο 63 ορίζεται η άμεση έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ώστε να αρχίσει άμεσα η υλοποίηση του νέου οργανωτικού σχήματος και να απολαύσει ο ελληνικός λαός τις υπηρεσίες μιας νέας, διαφορετικής στη διάρθρωση και στη λειτουργία Αστυνομίας.

Αθήνα, 16 Αυγούστου 1984

Ο: Υπουργός

Εθνικής Άμυνας Προεδρίας Κυβερνήσεως
ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΛΑΖΑΡΗΣ

Εξωτερικών
ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

Εσωτερικών
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

Υγείας και Πρόνοιας Οικονομικών
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΗΜΑΤΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

Γεωργίας Κοινωνικών Ασφαλίσεων
ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ ΕΛΙΓΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

Δημόσιας Τάξης Εμπορικής Ναυτιλίας
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ

Δοκιμαστών
Γ—Α ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Διατάξεις που τροποποιούνται ή καταργούνται με το σχέδιο νόμου «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης».

1. Παράγραφος 1 του άρθρου 20 του Ν. 671/1977.

«Άρθρο 20.

Τακτικά — Έκτακτοι κρίσεις.

1. Οι Αξιωματικοί κρίνονται τακτικά και έκτακτα:

Η τακτική κρίση ενεργείται τον Μάρτιο κάθε έτους, η δε έκτακτη όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις που ορίζονται στα άρθρα 9 παρ. 2 και 3, 11 παρ. 2, 19 παρ. 3, 25 παρ. 8, 33, 34 και 39 του παρόντος».

2. Παράγραφος 3 του άρθρου 27 του Ν. 671/1977.

«Άρθρο 27.

Διαδικασία προαγωγών.

1.
2.

3. Εις περίπτωση ταυτοχρόνου προαγωγής, οι κατ' ελπίδα και κατ' αρχιότητα προαγόμενοι διατηρούν μεταξύ των την σειράν αρχιότητας, την οποίαν είχαν προ της προαγωγής των».

3. Άρθρο 11 Ν. 671/1977.

«Άρθρο 11.

Ειδικά τυπικά προς προαγωγήν προσόντα..

1. Ειδικά τυπικά προς προαγωγήν προσόντα είναι ο χρόνος υπηρεσίας εις ωρισμένην θέσιν και η αποφοίτησις εκ σχολής επαγγελματικής μετεκπαιδύσεως αξιωματικών, καθορίζονται δε ως ακολούθως:

α. Δια τους μοιράρχους, αστυνομικούς Β' τάξεως και παραγούς:

1. πενταετής (συνεχής ή διακεκομμένη) υπηρεσία εις τον κατεχόμενον και προηγούμενον βαθμόν εις οιαδήποτε θέσιν Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής ή Αστυνομικού Τμήματος Τάξεως ή Υπηρεσίας Ασφαλείας, Τροχιάς, Αγορανομίας, Αμέσου Δράσεως, Μηχανοκινήτων Μονάδων ή Πυροσβεστικού Σταθμού, εκ της οποίας διετής τοιαύτη (συνεχής ή διακεκομμένη) εις τον κατεχόμενον βαθμόν, ως Διοικητού ή Υποδιοικητού των υπηρεσιών τούτων δια την Χωροφυλακήν και το Πυροσβεστικόν Σώμα, δια δε την Αστυνομίαν Πόλεων εφόσον καθίσταται τούτο εφικτόν. Η διετής υπηρεσία σε θέση Διοικητού ή Υποδιοικητού των ανωτέρω υπηρεσιών που απαιτείται για την προαγωγή των μοιράρχων, αστυνομικών, έ' και παραγών, πρέπει να έχει διανυθεί είτε στον κατεχόμενον είτε έτους προηγούμενους βαθμούς.

2. Αποφοίτησις εκ Σχολής Επαγγελματικής Μετεκπαιδύσεως, εφόσον κατά τας διατάξεις τα σώματα Χωροφυλακής, Αστυνομίας Πόλεων και Πυροσβεστικού διατάξεως τοιαύτη σχολή υφίσταται, οι δε αξιωματικοί ούτοι ελλήθησαν προς ούτιον. Εξαιρέσεις από της ρυθμίσεως εις την σχολήν ταύτην δεν επιτρέπεται.

3. Δια τους συνταγματάρχας, αστυνομικούς διοικητάς 3^{ης} τάξεως και αντιπαραγούς: διετής (συνεχής ή διακεκομμένη) υπηρεσία, ως ανώτεροι αξιωματικοί εις οιαδήποτε θέσιν Υποδιοικήσεως Χωροφυλακής ή Υπηρεσίας Ασφαλείας, Τροχιάς, Αγορανομίας, Αμέσου Δράσεως, Μηχανοκινήτων Μονάδων, Αστυνομικής Υποδιοικήσεως Γενικής Αρμοδιότητος, Διοικήσεως Χωροφυλακής Γενικής Αρμοδιότητος, Αστυνομικού Τμήματος Τάξεως, Πυροσβεστικού Σταθμού ή Διοικήσεως Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Πόλεως, εκ της οποίας ενός έτους τοιαύτη εις τον κατεχόμενον βαθμόν ως Διοικητού, ή Υποδιοικητού των υπηρεσιών τούτων δια την Χωροφυλακήν και το Πυροσβεστικόν Σώμα δια δε την Αστυνομίαν Πόλεων εφόσον τούτο καθίσταται εφικτόν.

2. Η μη συμπλήρωσις του χρόνου υπηρεσίας εις τας, εις τας προηγούμενας παραγράφους, υπηρεσίας ή θέσεις μέχρι

τέλους Φεβρουαρίου του έτους καθ' ό ενεργούνται οι κρίσεις, συνεπάγεται αναβολή της κρίσεως των αξιωματικού.

3. Διακοπή του χρόνου υπηρεσίας εις τας, εις τας παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου υπηρεσίας, ή θέσεις μέχρι 45 ημερών εξ αιτίας απουσίας ως και τοιαύτη μέχρι ενός έτους οφειλομένη εις πάθηση, νοσηλείαν ή άδειαν συνεπεία τραυματισμού επισυμβάντος κατά την υπηρεσίαν και ένεκα αυτής, λογίζεται ως μη διακόπτεται τον εις τούτας χρόνον υπηρεσίας.

4. Για την απόκτηση του προβλεπομένου ειδικού τυπικού προς προαγωγή προσόντος χρόνου υπηρεσίας των διαλαμβανόμενων εις την παράγραφον 1 εδαφ. α(1) και β Αξιωματικών προσμετρείται υπό τας ως άνω προϋποθέσεις και ο χρόνος υπηρεσίας ο διακινδείς:

α. Εις τας θέσεις Υποδιοικητού Ανωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακής ή Υποδιοικητού Αστυνομικής Διευθύνσεως.

β. Εις τας θέσεις Αναλυτών και Προγραμματιστών των Μηχανογραφικών Υπηρεσιών.

γ. Εις τας Σχολάς των Σωμάτων Ασφαλείας.

δ. Εις τας Υπηρεσίας Μεταγωγών κρατουμένων και Φρουρών εν γένει.

ε. Εις τας Υπηρεσίας Τουρισμού και Αλλοδαπών.

στ. Εις τας Διοικήσεις Πυροσβεστικών Υπηρεσιών Πόλεων.

5. Ο διακινδύμενος χρόνος υπηρεσίας στην Κ.Υ.Π. των

Αξιωματικών των Σωμάτων Ασφαλείας λογίζεται ως χρόνος διοικήσεως.

6. Οι Υπηρεσίες και οι θέσεις των Υπηρεσιών αυτών στις οποίες πρέπει να υπηρετήσουν οι Αξιωματικοί, για την απόκτηση των ειδικών τυπικών προς προαγωγή προσόντων του παρόντος άρθρου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, σχετικά με τον απαιτούμενο χρόνο υπηρεσίας εις ωρισμένην θέσιν, όπως καθορίζεται υπό του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται από 1.8.1984».

4. Παράγραφος 4 άρθρου 18 Ν. 671/1977.

«Άρθρο 18.

Εκθέσεις ικανότητας.

- 1.
- 2.
- 3.

4. Μεθ' εκάστην σύνταξιν τακτικής ή εκτάκτου εκθέσεως ικανότητας ο συντάσσων γνωστοποιεί εγγράφως, κατ' ιδίαν εις τον αξιωματικόν την βαθμολογίαν και τους δυσμενείς χαρακτηρισμούς από του βαθμού «ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΛΟΣ» και κάτω».

Αθήνα, 20 Αυγούστου 1984

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ